

บทที่ 3

ข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียง

Oral Reading Miscues

เค้าโครงเรื่อง

1. ความหมายของคำว่า “ข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียง”
2. ลักษณะของข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียง
3. ประเภทของข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียง
 - 3.1 ข้อผิดพลาดด้านรูปคำและเสียง
 - 3.2 ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์
 - 3.3 ข้อผิดพลาดทางความหมาย

สาระสำคัญ

1. ข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียง หมายถึงตัวชี้แนะในทางโครงสร้างที่จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจผิดเป็นการตอบสนองของผู้อ่านที่ใช้คำหรือวลีผิดไปจากที่คาดหวังไว้
2. ข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงที่นักวิจัยสำรวจพบมีอยู่หลายลักษณะเช่น การอ่านคำเทียบแทน การเว้นไม่อ่าน การเติมคำที่ไม่มีลงไป และการอ่านซ้ำ เป็นต้น
3. ข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงทั้ง 3 ระบบ คือทางรูปคำและเสียงไวยากรณ์ และความหมาย เกิดจากที่ผู้อ่านคาดคะเนตัวชี้แนะในการอ่านผิดพลาดไป นักจิตภาษาศาสตร์มีความเห็นว่าข้อผิดพลาดดังกล่าวไม่ได้เกิดขึ้นโดยบังเอิญ หากแต่เป็นผลของความพยายามที่ผู้อ่านทำความเข้าใจภาษาเขียน ดังนั้นข้อผิดพลาดในการอ่านจึงเป็นเสมือนหน้าต่างที่เปิดให้เห็นกระบวนการที่ผู้อ่านใช้ในการอ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อศึกษาบทเรียนนี้จบแล้ว ผู้เรียนจะสามารถ

1. อธิบายความหมายของคำว่า “ข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียง” ได้ถูกต้อง
2. อธิบายลักษณะของข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง
3. จำแนกประเภทของข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงได้ครบถ้วน

บทที่ 2 ได้อธิบายความหมายของตัวชี้แนะในการอ่านตลอดจนระบบของตัวชี้แนะในการอ่านไปแล้ว ผู้เรียนคงจะทราบดีว่าตัวชี้แนะดังกล่าวมีบทบาทสำคัญในกระบวนการอ่าน ในบทเรียนที่ 3 นี้จะได้อธิบายความหมาย และลักษณะของข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงและชี้ให้เห็นว่าข้อผิดพลาดดังกล่าวมีประเภทใดบ้างเพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ปัญหาในการอ่านต่อไป

1. ความหมายของคำว่า "ข้อผิดพลาด" ในการอ่านออกเสียง

คำว่า "ข้อผิดพลาด" หรือ "miscue" หมายถึง ตัวชี้แนะ (cue หรือ clue) ในทางโครงสร้างที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจผิด Goodman (1) ได้นิยามคำว่า Miscue เป็น "การตอบสนองที่สังเกตเห็นได้ (Observed response) จากการอ่านออกเสียงซึ่งไม่ตรงกับที่คาดหวังไว้ (Expected response) และการตอบสนองดังกล่าวเป็นเสมือนหน้าต่างที่เปิดให้เห็นกระบวนการของการอ่าน" นอกจากนี้สิ่งที่ผู้อ่านแสดงออกมา ไม่ใช่เป็นอุบัติเหตุหรือเกิดขึ้นโดยบังเอิญ ทั้งการสนองตอบที่คาดหวังและข้อผิดพลาดที่ทำขึ้นเป็นผลจากความพยายามที่ผู้อ่านทำความเข้าใจข้อความที่เป็นภาษาเขียน ถ้าเราเข้าใจว่าข้อผิดพลาดดังกล่าวเกี่ยวเนื่องกับการตอบสนองที่คาดหวัง เราก็เริ่มเข้าใจได้ว่า ผู้อ่านใช้กระบวนการในการอ่านอย่างไร

ประโยคตัวอย่างต่อไปนี้ แสดงให้เห็นข้อผิดพลาดในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนคนหนึ่ง

② ^{that}
But I remember ^{the camera} moving close to the crib and
Mr. Barnaby bending over ^{and} saying soothing ^{some} things to
Andrew - but not too loudly.

จากตัวอย่างนี้จะเห็นว่า ผู้อ่านได้ข้ามคำและบางส่วนของคำ ("s" ในคำว่า cameras, and และ "dly" ในคำว่า loudly) อ่านเติมคำว่า "that" อ่านคำ Barny แทนที่คำ Barnaby และ some words แทน soothing thing แล้วย้อนกลับไปแก้ไข 2 ครั้ง และออกมาเป็นประโยคที่มีความหมายสมบูรณ์ ตัวอย่างข้อผิดพลาดที่นำมาแสดงนี้ เสนอแนะว่าครูหรือผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการสอนอ่าน ควรจะต้องสนใจพฤติกรรมของผู้อ่านให้มากขึ้น ไม่เพียงแต่เป็นพฤติกรรมภายนอกที่ผิวเผินเท่านั้น เราต้องตีความจากพฤติกรรมนั้น ๆ ของผู้อ่านและความสามารถที่เขาใช้กระบวนการนั้น ตัวอย่างเช่น ผู้อ่านเติมคำว่า that ในประโยค แล้วกลับมาแก้ไขเมื่อรู้ตัวว่าโครงสร้างที่เขาอ่านออกมาผิด ไวยากรณ์ แต่ส่วนที่เขาอ่าน and ข้ามไปแล้วไม่มีการแก้ไขใหม่ เพราะว่าไม่ใช่ส่วนสำคัญของประโยค

ถ้ามองดูตัวอย่างข้อผิดพลาดในการอ่านแต่เพียงผิวเผิน เราอาจจะพูดว่า miscue ก็เหมือนกับ error หรือ mistake ของผู้อ่าน แต่ Yetta Goodman (2) กล่าวว่า ความจริงแล้วเราไม่ค่อยใช้คำว่า mistake เพื่ออธิบายการตอบสนองที่ผู้อ่านแสดงออกมานั้น เราชอบใช้คำว่า miscue มากกว่า และดูเหมือนว่า miscue จะเทียบได้กับ mistake แต่ถ้าเราพูดคำว่า miscue จะฟังดูดีกว่าคำว่า mistake ทั้ง ๆ ที่หมายถึง "ข้อผิดพลาด" เหมือนกัน

ดังนั้น cue หรือ miscue จึงเป็นจุดเริ่มต้นในการวิเคราะห์พฤติกรรมการอ่านของผู้อ่านที่สังเกตเห็นได้ ไม่ควรหยุดยั้งตรงที่เราเคยทำกันมาเมื่อเราพบว่าผู้อ่านอ่านผิด (mistakes) ถ้าเรานำเอาข้อผิดพลาดนั้น ๆ มาวิเคราะห์เราก็จะเห็นกระบวนการของการอ่านได้ว่าเป็นอย่างไร

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

จงพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่า ข้อใดเป็นคำอธิบายของ "ข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียง" ได้ถูกต้อง

1. พฤติกรรมทั่ว ๆ ไป ของผู้อ่านในการอ่านออกเสียง
2. ตัวชี้แนะในทางโครงสร้างทางภาษาในการอ่าน
3. การตอบสนองของผู้อ่านในการอ่านออกเสียงที่ไม่ตรงกับที่คาดหวังไว้

2. ลักษณะของข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียง

ข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงมีหลายลักษณะดังต่อไปนี้

1. การอ่านคำอื่นแทนคำที่ถูกต้อง (Substitution) เช่น

rat
The cat ran down the alley.

helps
David helped his father.

a down
She ran into the store.

2. การเว้นไม่อ่าน (Omission) เช่น

They each selected a library book.

He worked at home every afternoon.

3. การเติมคำที่ไม่มีลงไปในขณะอ่าน (Insertion) เช่น

The boy hit the ball.

When the chair rocked the boy fell. ^{off}

^{wanted}

I want you to stop moving the packages.

4. การอ่านสลับคำ (Reversal) เช่น

Where can I go, father?

On the way, he fell.

5. การอ่านซ้ำ (Repetition)

5.1 อ่านซ้ำเพื่อแก้ไขคำที่อ่านผิดให้ถูกต้อง เช่น

[ⓐ] helped

David helps his father.

I saw the birds [ⓐ] fly in and land.

5.2 อ่านซ้ำเป็นการแก้ไขคำที่อ่านถูกแล้วให้ผิด เช่น

[ⓐ] in

She ran into the store.

[ⓐ] future

He left home to make his fortune.

5.3 อ่านซ้ำเพื่อแก้ไขคำที่อ่านผิดและคำที่อ่านใหม่ก็ยังคงผิดอยู่ เช่น

2. hid
④ 1. head

He had heard a lot.

5.4 อ่านซ้ำคำนั้นๆ เพราะไม่แน่ใจว่าคำต่อไปจะอ่านว่าอย่างไร เช่น

①

Tony enjoyed doing Chemistry experiments.

6. การอ่านเพียงส่วนต้นของคำ เช่น

s-

His head nodded sadly.

7. การสร้างคำที่ไม่มีปรากฏในคำภาษาอังกฤษ (Nonword) เช่น

\$ dipided

It all depened on the weather.

กิจกรรมการเรียนรู้ 2

จงอธิบายลักษณะของข้อผิดพลาดในการออกเสียงต่อไปนี้ โดยเขียนตอบในช่องว่างที่กำหนดให้

1. He opens the store. (_____)
a door
2. Pranee sent @ letter to him. (_____)
3. She came ^{at} home late last night. (_____)
4. Tom ^{© spoke} speaks English. (_____)
5. What can I do for you ? (_____)
6. Good morning how are you ? (_____)
④ goose
7. We eat lice every day. (_____)
rice

3. ประเภทของข้อผิดพลาดในการออกเสียง

ในบทที่ 2 ได้อธิบายระบบของตัวชี้แนะในการอ่านโดยทั่วไปแล้วมีอยู่ 3 อย่าง คือ
1) ตัวชี้แนะทางรูปคำและเสียง (Graphophonic cues) 2) ตัวชี้แนะทางวากยสัมพันธ์หรือไวยากรณ์ (Syntactic cues) และ 3) ตัวชี้แนะทางความหมาย (Semantic cues) การศึกษาประเภทของข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงก็ใช้ระบบเดียวกันคือ

- 3.1 ข้อผิดพลาดทางรูปคำและเสียง (Graphophonic miscues)
- 3.2 ข้อผิดพลาดทางวากยสัมพันธ์ (Syntactic miscues)
- 3.3 ข้อผิดพลาดทางความหมาย (Semantic miscues)

3.1 ข้อผิดพลาดทางรูปคำและเสียง (Graphophonic miscues)

ข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงซึ่งผู้อ่านออกเสียงผิดไปจากคำเดิมมี 2 ลักษณะคือ

- (1) ลักษณะทางรูปคำ (Graphic)
- (2) ลักษณะทางเสียง (Phonemic)

จงสังเกตประโยคต่อไปนี้

ประโยคเดิม 1. He had a canary in a cage.

ข้อผิดพลาด 1 He had a bird in a cage.

ข้อผิดพลาด 2 He had a carrot in a cage.

ข้อผิดพลาด 3 He had a canery in a cage.

ประโยคเดิม 2. The canary sang sweetly.

ข้อผิดพลาด 4. The carrot sang sweetly.

ข้อผิดพลาด 5. The carried sang sweetly.

ถ้าเราพิจารณาคำที่ออกเสียงผิดไปจากเดิมโดยใช้หลักเทียบความใกล้เคียงตามที่ Harris กำหนดไว้คือ ใกล้เคียงมาก (High, ใช้สัญลักษณ์ H) เกือบเหมือน (Moderate ใช้สัญลักษณ์ M) มีส่วนใกล้เคียงบ้าง (Low ใช้สัญลักษณ์ L) และไม่ใกล้เคียง (No Proximity ใช้สัญลักษณ์ N) มาจับ ก็จะได้เห็นลักษณะของข้อผิดพลาดทางรูปคำและเสียงดังนี้

<u>Miscues</u>	<u>Graphic</u>	<u>Phonemic</u>
canary/bird	L	L
canary/carrot	M	M
canary/canery	H	H
canary/carried	M	M - H

จะเห็นว่าคำ canery เป็นข้อผิดพลาดที่ใกล้เคียงที่สุดของคำว่า canary ทั้งรูปคำและเสียง

นอกจากเราจะวิเคราะห์ด้านรูปคำและเสียงของข้อผิดพลาดในการออกเสียงแล้ว เราอาจจะวิเคราะห์ในด้านอื่นเพิ่มเติมได้ คือ ด้านไวยากรณ์และความหมายก็จะทำให้เราเข้าใจข้อผิดพลาดในการอ่านมากขึ้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ประ โยคที่มี ข้อผิดพลาด	ความใกล้เคียง	ความใกล้เคียง	การยอมรับ	การยอมรับ
	<u>ทางรูป</u> (Graphic Proximity)	<u>ทางเสียง</u> (Phonemic Proximity)	<u>ทางไวยากรณ์</u> (Syntactic Acceptability)	<u>ทางความหมาย</u> (Semantic Acceptability)
He had a <u>bird</u> in a case.	L	L	Full	Full
He had a <u>carrot</u> in a case.	M	M	Full	Partial
He had a <u>canery</u> in a case.	H	H	Full	No
He had a <u>carried</u> in a case.	M	M-H	No	No

ที่นี้เราจะเห็นว่า ข้อผิดพลาดที่ดีที่สุดคือคำที่ไม่มี ความใกล้เคียงทางรูปและเสียง คำนี้คือ bird เมื่ออยู่ในประโยคก็ยอมรับได้ทั้งทางไวยากรณ์และทางความหมาย คำที่ไม่ได้ผลคือ carried ซึ่งเมื่ออยู่ในประโยคแล้ว ไม่เป็นที่ยอมรับทั้งทางไวยากรณ์และความหมาย แต่ถ้าดูในด้านรูปและเสียง คำว่า carried ก็มีความใกล้เคียงสูงกว่า bird ดังนั้นจึงทำให้ได้ข้อสังเกตว่า ความใกล้เคียงทางรูปและเสียง ไม่มีผลต่อคุณภาพของข้อผิดพลาดเท่าใดนัก

อย่างไรก็ตาม การคาดคะเนจากระบบตัวชี้แนะทางรูปและเสียงก็มีส่วนช่วยผู้อ่านในขณะอ่านหนังสือ คือช่วยให้เขาคาดคะเนคำที่อ่านได้ต่อไป แต่ถ้าอ่านแล้วไม่ถูก ก็อาจจะแก้ไขใหม่ได้ ส่วนคำที่อ่านผิดแล้วไม่แก้ไขนั้น อาจเป็นเพราะเขาไม่ใช้ระบบตัวชี้แนะอื่น ๆ เช่นทางไวยากรณ์และความหมายมาประกอบ ถ้าเขาใช้ตัวชี้แนะทางรูปและเสียงให้สัมพันธ์กับทางไวยากรณ์และความหมายแล้ว เขาก็จะแก้ไขข้อผิดพลาดดังกล่าวได้

2.2 ข้อผิดพลาดทางวากยสัมพันธ์ (Syntactic miscues)

ข้อผิดพลาดในการออกเสียง นอกจากจะเป็นด้านรูปคำและเสียงแล้วยังมีข้อผิดพลาดทางด้านวากยสัมพันธ์ คือเป็นข้อผิดพลาดในด้านการใช้คำการยะ (Function words) การใช้ปัจจัยที่แสดงการเปลี่ยนแปลงรูปคำตามกาล พจน์ และระดับของการเปรียบเทียบคุณศัพท์ ซึ่งผู้อ่านเทียบเคียงตัวชี้แนะทางวากยสัมพันธ์ผิดไปจากโครงสร้างเดิม เช่นตัวอย่างในประโยคต่อไปนี้

about of
"I have an idea for a TV program", he said.

ผู้อ่านใช้คำบุพบท about, of แทน for แต่ข้อผิดพลาดเหล่านี้ไม่มีผลทำให้การยอมรับทางไวยากรณ์ลดลงมากนัก เพราะยังไม่ทำให้โครงสร้างเดิมเปลี่ยนไป เพียงแต่ความหมายเปลี่ยนไปจากเดิมบ้าง

ข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยาวิเศษณ์ขยายกริยาในประโยคก็มักจะพบเสมอ เช่น

He ran happily.

Happily he ran.

He happily ran.

เนื่องจากไม่มีกฎตายตัวในตำแหน่งของกริยาวิเศษณ์ที่ผู้อ่านจะทำนายได้ดังนั้นผู้อ่านจึงมักจะวางตำแหน่งของกริยาวิเศษณ์ผิดพลาดอยู่เสมอ อย่างไรก็ตามข้อผิดพลาดเหล่านี้ไม่ทำให้ความหมายของประโยคเปลี่ยนไป

จงสังเกตประโยคต่อไปนี้

They took pictures of their mother wearing her party clothes. *pretty*

So the picture was sent to the contest which took

The Wahn's
place in Mr. Vine's Candy Shop.

down and looked
I sat looking down at Andrew.

ผู้อ่านข้ามคำ their ไป และใช้คำ pretty, แทน party, the Wahn's แทน Mr.Vine's และ down and looked แทน looking down บางประโยคมีข้อผิดพลาดถึง 2 ครั้ง เป็นเพราะ ผู้อ่านใช้ความรู้ในทางโครงสร้างประโยคคู่กับตัวชี้แนะทางไวยากรณ์จากข้อความที่อ่าน ซึ่งสามารถทำนายหน้าที่ของคำทางไวยากรณ์ในประโยคที่อ่านได้ แต่การทำนายไม่ตรงตามผู้อ่านคิด และประโยคเหล่านี้ก็ยังมีโครงสร้างเดิม ส่วนความหมายจะเปลี่ยนไปบ้าง

ข้อผิดพลาดทางวากยสัมพันธ์ นอกจากจะเป็นความสัมพันธ์ของคำในประโยคแล้ว ผู้อ่านยังทำข้อผิดพลาดในด้านการปริวรรตโครงสร้างภาษาซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะของประโยคที่สามารถเปลี่ยนไปได้หลายรูปแบบ เช่น

her

And her mate followed after.

ผู้อ่านที่เริ่มเรียนมักจะอ่านผิดเสมอ เพราะไม่คุ้นกับการใช้กริยาวิเศษณ์ในโครงสร้างนี้ จึงใช้คำสรรพนาม her แทน after

© had

Chip was hungry and had expected food but he sat facing the sheep.

จากตัวอย่างข้างบน เด็กอ่านคำ sat ผิดเป็น had แล้วกลับมาแก้ไขใหม่เป็น sat เพราะคาดคะเนว่าอนประโยคที่ 2 จะมีโครงสร้างเหมือนอนประโยคแรก จึงเกิดข้อผิดพลาดขึ้นมา แต่ประโยคใหม่ที่เด็กสร้างขึ้นก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงด้านความหมายมากนัก และยังสามารถรับได้ เช่น

Chip was hangry and had expected food but he had sat facing the sheep.

กล่าวโดยสรุป ข้อผิดพลาดทางวากยสัมพันธ์หรือไวยากรณ์มักจะเกิดจากที่ผู้อ่านคาดคะเนตัวชี้แนะทางไวยากรณ์ผิดพลาดไป ความจริงระบบชี้แนะทางไวยากรณ์จะช่วยให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างกระบวนการทางความคิดและกระบวนการทางภาษาในโครงสร้างลึก ถ้าผู้อ่านเข้าใจในธรรมชาติของภาษาว่าเป็นสิ่งที่นำมาซึ่งความหมายได้ เวลาอ่านออกเสียงเขาก็จะใช้ตัวชี้แนะทางไวยากรณ์ช่วยในการทำความเข้าใจความหมายของประโยคภาษาเขียนได้ง่ายขึ้น

2.3 ข้อผิดพลาดในด้านความหมาย (Semantic miscues)

ดังได้กล่าวมาแล้วว่า ตัวชี้แนะที่สำคัญในการอ่านส่วนหน่วยช่วยทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่อง ที่อ่านได้ ดังนั้นการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของผู้อ่านในการแก้ไขคำหรือวลีที่อ่านผิด จึงทำให้เข้าใจถึง บทบาทของระบบตัวชี้แนะทางความหมายที่ผู้อ่านใช้ในกระบวนการอ่าน ข้อมูลความผิดพลาดด้านรูปคำ เสียง ไวยากรณ์และความหมาย จะใช้ประกอบในการตรวจสอบการคาดคะเนของผู้อ่านได้ ประเภทของ การสังเกตที่ทำให้เกิดความเข้าใจโดยตรงได้เมื่อพิจารณาสืบเนื่องกัน ได้แก่ การแก้ไข (correction) ความใกล้เคียงทางรูป (Graphic Proximity) ความใกล้เคียงทางเสียง (Phonemic Proximity) ความใกล้เคียงทางโครงสร้างไวยากรณ์ (Syntactic Proximity) ความใกล้เคียงทางด้านความ หมาย (Semantic Proximity) การยอมรับทางโครงสร้าง (Syntactic Acceptability) และ การยอมรับทางความหมาย (Semantic Acceptability)

ความผิดทางความหมายไม่อาจจะแยกตัวจากระบบตัวชี้แนะอื่น ๆ ได้ จึงสังเกตตัวอย่าง ประโยคต่อไปนี้

ประโยคเดิม "I'm sorry they are not real," said Danny.

"It would be nice to play with a dinosaur."

ประโยคที่อ่าน "I'm sorry they are not real," said Danny.

"It would be nice to play with one."

การใช้คำ one แทน a dinosaur ไม่ใช่การวินิจฉัยผิดพลาดทางไวยากรณ์และความหมาย สำหรับประโยคนี้หรือเรื่องนี้ และจะเทียบเคียงด้านรูปและเสียงก็ไม่ได้ แต่ผู้อ่านก็ใช้ระบบตัวชี้แนะทาง ด้านไวยากรณ์และความหมายในการทำนายขยายความและตรวจสอบในการอ่านออกเสียง ในขณะเดียวกัน ผู้อ่านจะมองข้ามตัวชี้แนะทางรูปและเสียงโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ

ข้อผิดพลาดในการอ่านจะเปิดเผยกลวิธีที่ผู้อ่านใช้ในการอ่าน จากการพิจารณาโดยอาศัย เหตุผลเปรียบเทียบ การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการอ่านจะช่วยทำให้เข้าใจคุณลักษณะเฉพาะของผู้อ่าน ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่อ่านโดยเฉพาะ และทำให้เข้าใจกระบวนการของการอ่านด้วย ภาพ 3 แสดงรูปแบบของความเป็นไปได้ในหลักการดังกล่าวแล้ว

จากภาพที่ 3 แสดงให้เห็นว่าข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงที่ต้องผ่านการตรวจสอบโดยใช้ระบบตัวชี้แนะ 3 อย่างคือ รูปคำและเสียง ไวยากรณ์และความหมาย ผลการตรวจสอบถ้าพบว่าเป็นที่พอใจก็จะไม่มีการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้น แต่ถ้าไม่เป็นที่พอใจก็จะมีการแก้ไขเสียใหม่ การไม่แก้ไขข้อผิดพลาดในการออกเสียงอาจจะเกิดจากผู้อ่านไม่มีความสามารถในการแก้ไขและไม่ได้ใช้ระบบตัวชี้แนะให้เกิดผล

เมื่อผู้อ่านทำการแก้ไขข้อผิดพลาดจากการอ่าน อาจจะเกิดผลในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง คือ 1) แก้ไขได้สำเร็จ 2) แก้ไขสำเร็จเป็นบางส่วน 3) ไม่ได้ผลเลย ทางเลือก 3 อย่างนี้จะปรากฏขึ้นเมื่อผู้อ่านทำการตรวจสอบข้อผิดพลาดแต่ละข้อโดยอาศัยระบบตัวชี้แนะเดียวกันทั้ง 3 ตัว

จากที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นว่าข้อผิดพลาดในด้านความหมายมีความเกี่ยวข้องกับข้อผิดพลาดอื่น ๆ ในระบบตัวชี้แนะในการอ่าน เราจะพิจารณาเฉพาะด้านความหมายอย่างเดียวไม่ได้ เพราะการอ่านเป็นการสร้างความหมายขึ้นมาจากภาษาเขียนซึ่งต้องอาศัยระบบของภาษาที่เป็นบูรณาการ จึงจะเกิดเอกภาพ (Unity) ในทางความคิดได้

กิจกรรมการเรียนรู้ 3

จงวินิจฉัยข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงต่อไปนี้ว่าเป็นข้อผิดพลาดประเภทใด

- a) Graphophonic miscue
- b) Syntactic miscues
- c) Semantic miscues

..... 1. He killed a ^{cat} rat.

..... 2. Tom sit (s) down and look at Tim.

..... 3. Bob has two books but Bill has only one. ^{book}_A

..... 4. The teacher sings along with the group. ^{a song}

..... 5. The birds sing sweet (ly)

4. สรุป

1. ข้อผิดพลาดในการออกเสียง (Oral reading miscues) หมายถึงตัวชี้แนะทางโครงสร้างที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจผิด นักจิตภาษาศาสตร์ให้คำนิยามว่าเป็นการตอบสนองที่ผู้อ่านออกเสียงผิดไปจากคำหรือวลีเดิม ซึ่งเป็นการตอบสนองที่คาดหวังไว้ การตอบสนองดังกล่าวเปรียบเหมือนหน้าต่างที่เปิดให้เห็นกระบวนการของการอ่าน

2. ลักษณะของข้อผิดพลาดในการอ่านมีอยู่หลายแบบ ส่วนมากได้แก่การอ่านคำที่เทียบแทน (Substitution) การเว้นไม่อ่าน (Omission) การเติมคำที่ไม่มีลงไปในขณะที่อ่าน (Insertion) การอ่านสลับคำ (Inversion) และการอ่านซ้ำ (Repetition) ซึ่งมีหลายลักษณะเช่น อ่านซ้ำเพื่อแก้ไขคำที่อ่านผิดอ่านซ้ำคำที่ถูกเป็นผิด และอ่านซ้ำเพื่อแก้ไขแต่ก็ยังมีผิดอยู่ เป็นต้น

3. ข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงมีอยู่ 3 ประเภท คือ 1) ข้อผิดพลาดทางรูปคำและเสียง (Graphophonic miscues) 2) ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Syntactic miscues) ส่วนใหญ่เป็นพวกคำเชื่อมคำ คำเชื่อมประโยค และปัจจัยที่ทำให้คำผันไปตามกาล พจน์ และระดับการเปรียบเทียบทางคุณศัพท์ และ 3) ข้อผิดพลาดทางความหมาย (Semantic miscues) ซึ่งผู้อ่านคาดคะเนด้านความรู้และความหมายผิดไปจากที่ผู้เขียนให้ไว้ ซึ่งอาจเป็นคำ วลีหรืออนุประโยคจะมีผลกระทบต่อความเข้าใจการอ่านด้วย นักจิตภาษาศาสตร์ให้ความเห็นเกี่ยวกับข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงว่ามีใช่เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ หากแต่เป็นความพยายามที่ผู้อ่านทำความเข้าใจภาษาเขียน แต่การคาดคะเนตัวชี้แนะในการอ่านคลาดเคลื่อนไป ข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้เราเข้าใจกระบวนการที่ผู้อ่านใช้ในการอ่านได้มากขึ้น

การประเมินผลท้ายบท

คำสั่ง จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องในแต่ละข้อต่อไปนี้

1. ข้อใดไม่ใช่คำนิยามของคำว่า "ข้อผิดพลาดในการอ่าน"

1. การตอบสนองที่คาดหวังในการอ่านออกเสียง
2. การตอบสนองที่สังเกตเห็นได้ในการอ่านซึ่งไม่ตรงกับที่คาดหวัง
3. ตัวชี้แนะทางโครงสร้างที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจผิด
4. ผลของความพยายามที่ผู้อ่านทำความเข้าใจภาษาเขียนแต่ผิดพลาดไป

2. คำว่า mistake กับ miscue มีความหมายในลักษณะใด

1. มีความหมายเหมือนกัน
2. มีความหมายต่างกัน
3. ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกันเลย
4. มีความหมายเหมือนกันแต่คำหลังฟังดูดีกว่า

3. จงวิเคราะห์ลักษณะของ miscues ในประโยคต่อไปนี้ และระบุว่าข้อใดเป็นข้อผิดพลาดแบบใช้คำที่สับสนแทน (substitution)
- a. He ran ⁱⁿ into a house.
- b. I don't have enough time ^(to) sleep.
- c. The man kicked ^{at} the ball.
- d. Where ^{can} I ^{go} from here?
1. a 2. b 3. c 4. d
4. จากตัวอย่างประโยคในข้อ 3 ประโยคใดมีข้อผิดพลาดแบบเว้นไม่อ่านคำ (omission)
1. a 2. b 3. c 4. d
5. จากตัวอย่างประโยคในข้อ 3 ประโยคใดมีข้อผิดพลาดที่อ่านสลับคำ (inversion)
1. a 2. b 3. c 4. d
6. จากตัวอย่างประโยคในข้อ 3 ประโยคใดมีข้อผิดพลาดที่อ่านเติมคำ (insertion)
1. a 2. b 3. c 4. d
7. จากตัวอย่างประโยคในข้อ 3 ประโยคใดมีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ (Syntactic cues)
1. a 2. b 3. c 4. a, b, c, d
8. จงวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของการอ่านในประโยคต่อไปนี้ว่าเป็นข้อผิดพลาดในด้านใด
- He sleeps in the ^{home} house.
1. Graphophonic miscue 2. Syntactic miscue
3. Semantic miscue 4. ข้อ 1 และ 3 ถูก
9. ข้อใดเป็นลักษณะของข้อผิดพลาดของการอ่านออกเสียงในทางไวยากรณ์
1. การเรียงคำและวลีในประโยคผิดไป
2. การออกเสียงคำและรูปคำผิดไป
3. ความหมายของคำในประโยคเปลี่ยนไปจากเดิม
4. ถูกทุกข้อ
10. ข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงให้ประโยชน์ในด้านใด
1. ไม่ให้ประโยชน์อะไรมากนัก
2. ให้แนวทางในการวิเคราะห์ปัญหาการอ่าน
3. ช่วยให้ผู้อ่านมีความชำนาญในการอ่านออกเสียง
4. แสดงถึงความสามารถในการคาดคะเนตัวชี้แนะในการอ่าน

Endnotes

1. Kenneth Goodman, "Miscues : Windows on the Reading Process," in Miscue Analysis : Applications to Reading Instruction, ed. Kenneth S. Goodman (Urbana, Il. : NCTE, 1975), 5.
 2. Yetta Goodman, C.L. Burke, "Do they Read what they Speak?" Grade Teacher. 26(1), 1969, 32-37.
 3. William D. Page, "Semantic.," in Findings of Research in Miscues Analysis : Classroom Implications, ed., David P. Allen and Dorothy Watson (Urbana, Il. : ERIC, NCTE, 1976), 93.
-